

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Administrația Națională a Penitenciarelor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Simion Mișcoi împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la obligarea acordării repetate a răspunsului obiectiv și imparțial și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Simion Mișcoi, s-a casat hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 22 martie 2018 Simion Mișcoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare (actualmente Administrația Națională a Penitenciarelor) cu privire la obligarea acordării repetate a răspunsului obiectiv și imparțial și repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este succesorul părții vătămate Cristina Mișcoi, care a decedat în urma unui accident rutier. Vinovat de comiterea infracțiunii a fost recunoscut Vladislav Topchin, care a fost condamnat în baza art.264, alin.5 Cod Penal la pedeapsa cu închisoare.

Avînd calitate de reprezentant al părții vătămate la 02 martie 2018 a depus o cerere la Departamentul Instituțiilor Penitenciare să i se comunice unde își ispășește pedeapsa Vladislav Topchin. La 13 martie 2018 Departamentul Instituțiilor Penitenciare i-a comunicat că informația solicitată face parte din categoria datelor speciale cu caracter personal, refuzând prezentarea informației.

Reclamantul a indicat că din motivul refuzului neîntemeiat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a acorda informația solicitată în cererea din 02 martie 2018 i s-a cauzat un prejudiciu moral în sumă de 1 000 000 lei.

Prin încheierea protocolară din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a substituit Departamentul Instituțiilor Penitenciare cu succesorul în drepturi Administrația Națională a Penenciarilor. (f.d.95)

Prin hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Simion Mișcoi. (f.d.100, 107-110)

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a concluzionat că informația solicitată de reclamantul Simion Mișcoi vine în contradicție cu prevederile art.5, alin.(1) al Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, potrivit căruia prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Simion Mișcoi, s-a casat hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii. S-a obligat Administrația Națională a Penitenciarelor de a da răspuns la cererile formulate de succesorul victimei Cristina Mișcoi- Simion Mișcoi. S-a încasat din contul Administrației Naționale a Penitenciarelor în beneficiul lui Simion Mișcoi prejudiciul moral în mărime de 1 000 lei. În rest, cerințele reparării prejudiciului moral s-au respins.(f.d. 179, 180-195)

Instanța de apel a constatat că prevederile Legii nr.133 din 08 iulie 2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal nu sunt incidente la examinarea cererilor depuse de apelantul Simion Mișcoi, în contextul în care, acesta în cadrul procesului penal intentat în privința lui Vladislav Topchin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) Cod Penal, a fost recunoscut în calitate de succesor al victimei Cristina Mișcoi, fapt demonstrat prin sentința nr. 1-702/2015 din 24 mai 2016. Conform prevederilor art.10 și 11 al Legii nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație stabilește că dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngădit decât în condițiile legii și că furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal inclusiv să garanteze liberul acces la informație. Instanța de apel a reținut că răspunsul acordat de Administrația Națională a Penitenciarelor lui Simion Mișcoi se referă în mod abstract doar la lipsa dreptului de a obține asemenea informație, fiind indicată posibilitatea obținerii informației prin intermediul instanței de judecată. Astfel, instanța de apel a concluzionat că răspunsul acordat de Administrația Națională a Penitenciarelor lui Simion Mișcoi nu poate fi apreciat ca un răspuns ce ar corespunde cu cerințele de acces la informație formulate de Simion Mișcoi, în calitate de succesor al victimei Cristina Mișcoi, fapt ce denotă încălcarea dreptului de acces la informație a lui Simion Mișcoi.

La 08 februarie 2019 Administrația Națională a Penitenciarelor a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărârii din 05 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d.201-205)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod greșit legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 26 martie 2019 Simion Mișcoi a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Administrația Națională a Penitenciarelor, să fie respinsă și menținută decizia instanței de apel. (f.d.210-212)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 decembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 16 ianuarie 2019, expediată prin intermediul oficiului poștal recurentului la 25 ianuarie 2019, recepționată la 30 ianuarie 2019 (f.d.199). Administrația Națională a Penitenciarelor a declarat recurs la 08 februarie 2019, în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Administrația Națională a Penitenciarelor este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Administrația Națională a Penitenciarelor a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurrate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Administrația Națională a Penitenciarelor asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Administrația Națională a Penitenciarelor, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Administrația Națională a Penitenciarelor, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Administrația Națională a Penitenciarelor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas